

ΤΙΜΗ ΕΤΗΣΙΑ.

Εντός της Σύρου Δραχ. 20
Εκτός 24

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΣ.

Διὰ τὰς Διατρίβας τὸν στίχ. λ. 25
Διὰ τὰ Δικαστικά τὸν » λ. 15
Διὰ τὰς Εἰδοποιήσεις Δραχ. 6

ΤΩΝ ΚΥΚΛΑΔΩΝ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ,
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Ἡ ἐγχώριος βιομηχανία καὶ ὁ ἐμπορικὸς Πίναξ.

Β'.

(ὡδὲ ἀρθ. 135).

Μετὰ τὰς περὶ λεπτομεροῦς συντάξεως τοῦ Πίνακος παρατηρήσεις μας, ἐρχόμεθα ἤδη εἰς ἀριθμητικὰς τινας ἀναλύσεις τῶν ἐν αὐτῷ ἀναφερομένων ἀξιών, ὅπως ἀποδείξωμεν τὴν ἀνάγκην τῆς ἐγχωρίου βιομηχανίας.

Λαμβάνοντες ὑπ' ὄψιν τὸν ἐκδοθέντα Πίνακα τοῦ 1858, βλέπομεν, ὅτι κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος εἰσῆχθησαν ἐν Ἑλλάδι ἐμπορεύματα ἀξίας δραχμῶν 40,405,341 συγκεραλακούμενα εἰς τὰ ἐπόμενα ἀντικείμενα ἤτοι

Βιομηχανικὰ προϊόντα	Δραχ. 14,548,369.
Πρώτας ὕλας	» 10,466,896.
Δημητριακοὺς καρποὺς	» 3,752,912.
Ἀποικιακὰ καὶ ἄλλα εἶδη	» 8,157,665.
μη ἀναγόμενα εἰς τ' ἀνωτέρω	
Διάφορα μὴ δηλούμενα ὀνομασί	» 3,479,499.

Τὸ ὅλον ὡς εἴρηται Δρ. 40,405,341. Ἡ διαληφθεῖσα ἀξία συμφηρίζεται δι' ἐξαγωγῆς τῶν ἐπομένων ἀντικειμένων.

Βιομηχανικῶν προϊόντων (δερμάτων κατεργασμένων καὶ ποτῶν πνευματωδῶν)	Δρ. 1,710,947.
Δημητριακῶν καρπῶν	» 1,092,508.
Γεωργικῶν προϊόντων καὶ ὀλίγων πρώτων ὕλων	» 21,518,377.
Διαφόρων μὴ δηλουμένων ὀνομασί	702,176.

τὸ ὅλον τῆς τῶν ἐξαγομένων ἀξίας » 25,024,008. Ἑλλείπουσι δὲ πρὸς ἀποπληρωμὴν τῆς τῶν εἰσαχθέντων ἐμπορευμάτων ἀξίας Δραχ. 15,381,333.

Τὸ ὡς εἴρηται ἑλλείμμα ἀντιπαραβάλλοντες πρὸς τὰ τῶν προσητερινῶν ἐπτά ἐτῶν, εὐρίσκομεν αὐτὸ ἀνώτερον ὧν, ἐκτὸς κατὰ τὸ 1855, ὅτε εἶνε ὀλιγώτερον κατὰ δραχμὰς 228,114.

Περὶ τοῦ ἐλλείματος τούτου ὡς καὶ τῶν προσητερινῶν, ὁ μὲν Πίναξ δὲν ἀναφέρει τίποτε, (καὶ νομίζομεν, ὅτι τὸ ὑπουργεῖον πρέπει νὰ μᾶς φωτίσῃ περὶ τούτου εἰς τὸ ἐρχόμενον). τινὲς δὲ εἰχουσι τὴν ἰδέαν, ὅτι ἀναπληροῦνται διὰ τῆς Ναυτιλίας, διὰ τῶν διαφόρων ἀλλοδαπῶν μαθητῶν, διὰ τῶν εἰς τὰς ξένας Ἐπικρατείας διατελούντων Ἑλλήνων ἐμπόρων, ὅσοι πλουτοῦντες ἐπανακάμπτουσιν εἰς Ἑλλάδα, διὰ τῶν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν μεταβαίνουσιν ἐκ τοῦ Αἰγαίου ὑπερρετριῶν ἐπαφερουσῶν τὰς μισθοδοσίας τῶν εἰς τὰς ἐν Ἑλλάδι οἰκογενείας τῶν, διὰ τῶν γινομένων τῶν ἐθνικῶν καὶ διὰ τοιούτων ἄλλων ὁμοίων. Ἀλλ' ἡμεῖς τολμῶμεν ν' ἀντιτάξωμεν τὴν παρατήρησιν ὅτι ὅση χρηματικὴ εἰσαγωγή καὶ ἂν γίνηται ἐκ τῶν διαληφθέντων αἰτίων, δὲν εἶνε τοσαύτη, ὥστε ν' ἀντισταθμίξῃ σχεδὸν μὲ τὴν ἐξαγωγικὴν ἑλλείψιν, ἐφ' ὅσον μάλιστα σχεδὸν τινὰ τῶν ὡς εἴρηται αἰτίων προχωροῦσιν εἰς ἐλλάττωσιν τῶν εἰς αὐτῶν προσόδων ὥστε μεγάλη φροντίς ἀπαιτεῖται νὰ καταβληθῇ πρὸς ἀνέρευσιν μέσων δυναμένων ν' ἀναπληρώσῃ το ἑλλείμμα, διότι κατ'

ἔτος ἐξαγομένων χρημάτων ὑπὸ αὐξοῦσαν μάλιστα ποσότητα, θέλομεν φθάσει βαθμῶδ' εἰς παντελὴ χρηματικὴν ἑλλείψιν καὶ κατὰ συνέπειαν εἰς πτωχείαν. Αἱ πανταχοῦ τῆς Ἑλλάδος ἀκουόμεναι χρηματικαὶ ζημίαι, ἡ αὖξιν τῶν ἡμερομισθίων οὐχὶ ἀναλόγως τῆς ὑπερτιμῆσεως τῶν διαφόρων εἰδῶν ἀλλ' ἔτι πλέον, τί ἄλλο εἶνε, ἢ τὰ προανακρούσματα τῆς παρακμῆς μας;

Ἐλθωμεν λοιπὸν εἰς ἐπισταμμένην μελέτην τοῦ Πίνακος, ἀνερρευνήσωμεν τί καταχρηστικῶς εἰσάγομεν δυνάμενοι νὰ τὸ ἀπορύγωμεν, τί ἐξαγομένον δυνάμεθα νὰ τὸ αὐξήσωμεν, ποῦ δυνάμεθα νὰ εὐρώμεν μέτα θεραπείας, ὅπως ἀποφύγωμεν τὴν ἐπαπειλοῦσαν ἡμᾶς χρηματικὴν κρίσιν;

Τοῦτο θέλομεν κάμει ἐν ἀκολουθοῖς.

Κ. (6)

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Ἐπεκράτησεν ἀπὸ τῆς συστάσεως σχεδὸν τοῦ Δήμου Ἑρμούπολεως τὸ μέτρον τῆς ἐπὶ δημοπρασίᾳ ἐνοικιάσεως διαφόρων δημοτικῶν φθόνων καὶ τῆς μισθώσεως τῶν κτημάτων τοῦ Δήμου μονοετῶς.

Τὸ σύστημα τούτου εἰς πολλὰς ἐκ τῶν μισθώσεων τοῦ τῶν εἶναι ἄτοπον, καθότι καὶ τὸν Δήμον πολλὰκις ζημιῶσι, καὶ τοῦς μισθωτὰς βλάπτει κακοῦν αὐτοῦς εἰς τὴν ἀδεύατότητα, ἥτις τοῦς ἐμποδίζει ἀπὸ π.α.ι. π.ο.β.λ.φ. ἢ κρεοπώλης, ὁ ὀπωροπώλης, ὁ ἐνοικῶν δημοτικῶν ἀποθηκῶν κλπ. εἶναι ἐμποροὶ ὧς τοιοῦτοι δὲ ἔχουν ἀνάγκην νὰ προβλέψωσιν ἐγκαίρως καὶ κατ' ἐπὶ τοῦ καὶ ἀντικείμενα τοῦ ἐμπορίου τῶν καὶ νὰ τοποθετήσωσιν αὐτὰ καταλλήλως εἰς τὰς ἀποθήκας τῶν διὰ δαπάνης ἰδίᾳ τῶν σκευῶν καὶ θέσεων τῶν ἀπλῶν εἰς τὴν ἐξάγεισιν τοῦ ἐπιτιθεμένου τῶν ἀναγκῶν. ὅταν δὲ τὰ καταστήματα τῶν ἔχουν μισθωμένα μονοετῶς καὶ δὲν ὑπάρχει αὐτοῦς βεβαιότης τοῦ ὅτι τὴν ποιεῖ, ἔτος δὲν ἔχουν τὴν αὐτὴν ἀποθήκην, δυσκόλως ἀποφασίζουσιν ν' ἐκτείνωσι τὰς ἐπιχειρήσεις τῶν καὶ ἐνεκα τούτου καὶ τῆς δαπάνης τῆς μεταφορᾶς τῶν πραγμάτων τῶν κατὰ τὴν ἀξίαν τῆς ἐτησίας μισθώσεως ζημιοῦνται. Ζημιοῦται δὲ καὶ ὁ Δήμος καθότι τὰ ἐνοικία δὲν εἶναι μόνιμα καὶ ἐν τῷ ἐν ἔτος ὑπάρχουσιν ὑψόμενα τὸ ἀκόλουθον ἐκ τῶν εἰρησίων. Ἐκτὸς δὲ τούτου ἐλλείπει καὶ ἡ μεγάλη φροντίς τῶν κατ' ἔτος δημοπρασιῶν καὶ τῶν ἀτείρων διατυπώσεων, ὡς ἐκ τῶν ὁποίων πολλὰκις παρέρχονται εἰς καὶ δύο μῆνες μέχρι τῆς ἐγγραφῆς τῶν μισθώσεων καὶ τῆς παραλαβῆς τῶν μισθωθέντων.

Ὁ Νόμος δὲν ἀπαγορεύει τὰς πολυστείς ἐκμισθώσεις εἰς ἐναντίαν μάλιστα ὅταν λάβῃ τις ὑπ' ὄψιν τὴν διατάξιν τοῦ ἀρθροῦ 119 § Δ'. τοῦ περὶ Δήμων Νόμου ἐξάγει δὲ ῥητὴς ἐπιτρέπεται τοῦτο εἰς τὰς δημοτικὰς ἀρχάς.

Προκειμένου δὲ κατὰ τὴν λήξιν τοῦ ἔτους νὰ ἐκτεθῶσιν εἰς δημοπρασίαν αἱ εἰρημέναι δημοτικαὶ μισθώσεις εἶναι δίκαιον ὥστε ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ νὰ σκεφθῇ ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου καὶ νὰ ὀρίσῃ, ἐπὶ τῇ βικτι γνημοδοτήσεως ἐπιτροπῇ: ἐκ καταλλήλων προσώπων σχηματισθησάμενης, ὁποῖα ἐκ τῶν δημοτικῶν προσώπων καὶ ὁποῖα ἐκ τῶν τοῦ δήμου κτημάτων πρέπει νὰ ἐκμισθωθῶσιν πολυστείς καὶ διὰ πόνα ἔτη ἑκάστον κατόπιν δὲ τούτου νὰ προβῇ εἰς τὰς δημοπρασίας, ὥστε καὶ ἡ δημοτικὴ πράξις νὰ ᾖ βεβαιωτέρας, καὶ οἱ πολῖται νὰ

μὴ ζημιωθῶσι, ἀλλ' ἀπεναντίας νὰ τοῖς χορηγῆται σάβαν εὐχέστερον πρὸς ἀνάπτυξιν τῆς βιομηχανίας καὶ τοῦ ἐπιτηδεύματός τῶν

— Χιλιάκις τὸ ἐμπορικὸν ἐπιμελητήριον τῆς Ἑρμούπολεως πρὸς ὑποστήριξιν τῆς τιμῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ Ναυτικοῦ ἀπήτησεν, ὥστε οἱ πλοίαρχοι Ἑλληνες νὰ ἐπανερχοῦνται κατὰ τὸν νόμον εἰς τοὺς Ἑλλήν. λιμένας τῆς νηολογίας τῶν πρὸς ἀνάνεωσιν τῶν ληξιπροπίσμων ναυτολικῶν ἐγγράφων τῶν, οἱ δὲ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ πρόξενοι τῆς Ἑλλάδος νὰ μὴ χορηγῶσιν ἀδικαιολογήτους παρατάσεις, καὶ τοιοῦτοτρόπως ἀποκαθιστῶσι ἀειφυγόντας τοὺς πλοίαρχους πρὸς βλάβην καὶ τῶν ἰδιοκτητῶν καὶ συνδιοκτητῶν τῶν πλοίων καθὼς καὶ τῶν ἐπ' αὐτῶν ναυτοδανεισῶν.

Δυστυχῶς μ' ὅλας τὰς κατὰ καιροὺς ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἐκδοθείσας διατάγας καὶ ἐγκυκλίους οὐδόλως ἐτηρήθη τὸ μέτρον τοῦτο, ἐσχάτως μάλιστα διαταγὴ τῆς ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργείου ἐπ' ἀναφορᾷ συνδιοκτικῶν συμπολίτου μας λέγει, ὅτι δὲν δύναται νὰ ἐπιβάλλῃ τοιαύτην ὑποχρέωσιν, ἐνῶ τὴν ὑποχρέωσιν ταύτην ἐξ ἐπαγγέλματος μάλιστα ὥρσει νὰ ἐπιβάλλῃ τὸ ὑπουργεῖον περιστέλλον τὰς καταχρήσεις τῶν πλοίαρχων. Εἶναι ἀληθές, ὅτι τὸ ναυτικὸν πάσχει, ἀλλ' ἡ ἀπώλεια ἀπὸ πάσης νομίμου ὑποχρεώσεως δὲν εἶναι ἐκείνη, ἥτις θὰ θεραπεύσῃ τὸ κακόν, ἀπ' ἐναντίας βλάπτει τὴν τιμὴν τοῦ ὅλου Ἑλλην. ναυτικοῦ, ὅσαςκις μάλιστα αἱ παρατάσεις δὲν στριγγίζονται εἰς νομίμους καὶ δικαιολογημένας ἀφορμάς.

Ἡ Ἑρμούπολις εἶναι ἡ ναυτικωτέρα τῶν Ἑλλήν. πόλεων ἀπαιτήσασα δὲ ἐπανηλλημένως τὰ τοιαῦτα μέτρα ἐννοεῖται, ὅτι δὲν ἐνόησε νὰ βλάβῃ τὸ τέκνον τοῦ ἥτοι τὸ ναυτικὸν ἀλλὰ νὰ προλάβῃ πᾶσαν ἐπικίνδυνον δι' αὐτὸ παρεκτροπὴν.

— Τακτικῶς θέλομεν ὑποδεικνύει εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ τόπου μας τὸ ἄτοπον τῆς παντελοῦς σχεδὸν ἐλλείψεως τοῦ φωτισμοῦ τῆς πόλεως ἀντὶ πολλῶν ἄλλων δαπανῶν, τὰς ὁποίας περιττὸν κρίνομεν νὰ διαγράψωμεν καθὼς φανεράς, προτιμωτέρας εἶναι ἡ δαπάνη τοῦ φωτισμοῦ, ὅστις ὁδηγεῖ τοὺς πολῖτας εἰς τὰς οἰκίας τῶν ἐν ταῖς σκοτειναῖς τοῦ χειμῶνος νύκταις καὶ προλαμβάδει καὶ πλεῖστα ἄλλα ἄτοπα. Ἐκτὸς ὀλιγίστων φανῶν τῆς ἀγορᾶς, ὅλοι οἱ λοιποὶ εἰσὶν ἐλαιοὶ καὶ οἱ πλεῖστοι ἐξ αὐτῶν ἐσθεςμένοι περὶ τὸ μεσονύκτιον ἢ μηδὲν ἀναρβίντες τὸ ἀστέρειον εἶναι, ὅτι καθὼς ἐπληροφόρημεν τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον, ἐξερχόμενον μίαν τῶν νυκτῶν τῶν ἡμερῶν τούτων ἐκ τοῦ Δημαρχείου ἐσυνεδεῖτο ἀπὸ τοῦς λύχνους τοῦ Καταστήματος, διότι οἱ ἐξωθεν αὐτοῦ Δημ. φανοὶ ἴσαν ἐσθεςμένοι, ἢ δὲν εἶχον ποσὸς ἀναρβῇ. Ἐπικαλούμεθα τὴν θεραπείαν τοῦ κοινῶς δημολογουμένου τούτου ἀτοπήματος, ἄλλως εἴμεθα ἀναγκασμένοι νὰ ἐλθῶμεν πολλὰς ἀτόπους δαπάνας ἀσάφους πολυτελείας, αἱ ὁποῖαι πρέπει νὰ ὑποχωρῶσιν ὅσαςκις πρόκειται περὶ ἀναπορεύτων κοινῶν ἀναγκῶν τοῦ τόπου.

— Βαθεῖαν ἐντύπωσιν εἰς τὰ πνεύματα τῶν κατόικων τῶν ἐπαρχιῶν ἐνεποίησεν ἡ ἐξυδριτικὴ γλῶσσά τοῦ Ἀγγλικοῦ Χρόνου κατὰ τῆς ἡμετέρας Κυβερνήσεως, ὡς πρὸς τὴν ὑπόθεσιν τοῦ ἐγγυημένου Ἑλλήν. δανείου. Εἰς ἄλλους ἡμῶν σπουδαιότερους ἐναπόκειται ἡ ἀνάλυσις τῶν δυσμενῶν τούτων ἐκφράσεων τοῦ ἀείποτε ἀνθελληνικοῦ καὶ πάντοτε ἀστάτων ἰδεῶν ὀργάνου τούτου τῆς ἐν Ἀγγλίᾳ δημοσιογράφου ἡμεῖς δὲ οὐδὲν ἄλλο δυνάμεθα νὰ εἰπώμεν, ἢ ὅτι ἡ Ἑλλάς ὁμολογουμένως ἀξίαν σημασίας θέσιν κατέχουσα ἐν τῇ πολυζητῇ Ἀνατολῇ, τοῦλάχιστον καθέσθον ἀρροᾷ τὸ μέλλον

Ὁ μὲν Κ. Χρυσὸς ἰσχυρίζεται, ὅτι πολλοὶ εὐρωπαῖ
καὶ πόλεις καὶ αὐτὴ ἡ πρωτεύουσα ἐν ταῖς κόλποις αὐ
τῶν ἔχουσι βιομηχανικὰ καταστήματα ἐφοδιασμένα μ
ἄτμοινητούς μηχανάς, ἡ δὲ δημοτικὴ μας ἀρχὴ αντι
τάττει, ὅτι ἡ Ἑρμοῦπολις δὲν ὁμοιάζει τὰς ὑποδηλωμέ
νας πόλεις, διότι ἐλεῖναι μὲν εἶναι εὐρύχωροι, πληθε
υδᾶτων καὶ ἀτόχοι πολλῶν μέσων δυναμένων νὰ πρ
λάβωσι πᾶν ἐνδεχόμενον δημόσιον δυστύχημα· ἡ δὲ π
τέρα πόλις εἶναι στενόχωρος, αἱ οἰκίαι τῆς ἐπικαθήμε
νῆς μὲν τῆς ἄλλης, στερεῖται ὑδάτων προχείρων καὶ πολ
λῶν ἄλλων μετῶν σωτηρίων εἰς τρόπον ὥστε, ὁ κρότος τ
μηχανῆς, τοῦ ἀτμοῦ ὁ συριγγός, ἡ μελάνουσις καὶ ἀποφ
ρὰ τῶν γαιωνοράων καὶ ὁ ῥόβος τῆς ἐκκρήξεως ἡ τῆς πυ
καῖς θέλουν ἀναγκάσει καὶ τοὺς παρειμένους νὰ ἐγκα
ταλεψοῦν τὰς πολυδαπάνους οἰκίας τῶν χάριν τῆς ὑψ
ας καὶ τῆς ἀσφαλείας τῆς ζωῆς τῶν καὶ τοὺς συχναζον
τὴν Πλατεῖαν νὰ ζητήσωσιν ἀλλαχὺ καταφύγιον· ἄλλ
τε ἐν περιπτώσει πυρκαϊῆς ποῦ ὑπάρχουν τὰ ὕδατα καὶ
μέτᾳ δια νὰ σωθῇ ἡ πόλις ἐν τῷ κέντρῳ τῆς ὁποίας κεί
τὸ ἀρτοποιεῖον. Ὡς πρὸς δὲ τὴν ἐκκρήξιν τῶν λεβή
σὺδεν προχειρότερον ἔχουμεν εἰς ἀπάντησιν παράδειγμα
ἢ τὴν συζύσαν ἐσχάτως, βιαζίαν διὰρξιν τοῦ λεβή
τῆς Ἀτμοεινῆτου Μηχανῆς τοῦ Βυρσοδεψικοῦ Κα
στήματος Καλουτᾶ, τὰ τεμάρχια τοῦ ὁποίου ἀ
ἀνεπέτασαν ὀλόκληρον τὴν σκέπην τοῦ Καταστήμα
ἐσφενδονίσθησαν εἰς ἀπόστασιν ἑκατὸν μέτρων εἰς τ
πον ὥστε, ἔχον τοιοῦτον τι συνέβαινεν ἐπὶ παραδείγμα
εἰς τὸ ἀρτοποιεῖον τοῦ Χρυσοῦ χιλιάδες πατέρες ἡ
λον κλέει τὰ τέκνα τῶν καὶ ὀρφανὰ τέκνα τοῦ
ναις τῶν. Ἀλλὰ δυνατόν ὁ Κ. Χρυσὸς ν' ἀντιτάξ
ἡ ἰδικὴ του μηχανὴ εἶναι νέα, ἀλλὰ δὲν θὰ παλ
θῇ; ἢ καὶ νέα οὕτα δὲν ρυγνύεται; ἔχουν εἰς ἑ
καὶ ἐν Εὐρώπῃ μηχανάς εἰς τὰς πόλεις, ἀλλ' ἐ
καὶ μηχανικοὺς καὶ ἐργοστάσια πρόχειρα καὶ κτ
ἀσφαλῇ καὶ μυρίας ἄλλας προφυλάξεις· ὅλα δὲ τα
ἡμεῖς στερούμεθα καὶ οὕτε δύναται ὁ Κ. Χρυσὸς νὰ
ὑποσχεθῇ, διότι καὶ αἱ ἐνταῦθα συνάδελφοί του ἀτμο
χανοὶ δὲν τὰ ἔχουν, καὶ τὰ ἄφθονα μέσα τῶν ἀρχαίων
ργοστασίων καὶ ἐταίριων ἐργοστασίων ἐλλείπουσι ἀπὸ
πτωχοῦ ἡμᾶς Ἕλληνας. Ἀλοίμονον δὲ εἰς τὴν Ἑρμο
λιν, ἔχον ἐξαρτήσωμεν τὴν τύχην τῆς ζωῆς, τῶν κατο
τῆς εἰς κανένα ἀπλοῦν τεχνίτην ἀμαθῆ καὶ πρακ
ἡμῶν ἑαυτοὺς ἀποκαταστήσῃ τὴν ἀπὸ τῆς ἀπώ
πληθύνουσαν τὴν πόλιν.

της μηχανής του Κ. Χρυσού, κατά το παράδειγμα το οποίον μᾶς χορηγοῦν αἱ ὑπάρχοντες ἀτμοκίνητοι μηχαναί, ἂν ὅχι ὅλαι αἱ πλεῖσται ὁμοίαι.

Ἐάν ὁ Κ. Χρυσός ἐσκέπτετο ὁμοίαν δὲν ἔπρεπε νὰ ἐπιμείνῃ εἰς τὴν ἀδυνατολὴν τὴν ἰδέαν, ὅτι πρὸς τὴν ἀκρίτως νὰ τῷ δώσωσι τὴν ζητούμενην ἀδειαν καὶ νὰ ἀπειλῇ μάλιστα ὅτι θέλει παύσει τοῦ ἔργου τῆς ἀρτοποιίας, κατὰ τὴν ὁποίαν ἔδωκε ἀναφορὰν πρὸς ἐκδόσιν, χωρὶς νὰ συλλογιθῇ ὅτι ἄλλοτε ἐπαίζοντο αὐτὰ τὰ παιγνίδια, οὐχὶ δὲ καὶ ἥδη, ὅτε ὑπάρχει ἀτμοκίνητος ἀλευροποιεῖον ἄλλ' ὥρσει νὰ προκαλέσῃ τὴν σύστασιν ἐπιτροπῆς ἐξ ἐπιστημόνων καὶ εἰδημόνων διὰ νὰ φέρῃ τὴν γνώμην της ὅπου θέλει πράξῃ ἡ Ἀρχὴ ἐπὶ τῆς αἰτήσεώς του, μὴ ὀδηγούμενη ἀπὸ ἰδιωτικὰ συμφέροντα ἀλλὰ διώκουσα τὸ κοινὸν συμφέρον.

Συμβάντα τῆς Σάμου ἀπὸ τὸ 1264 μέχρι σήμερον.

Οἱ ἀδελφοί μας Σάμιοι, μετ' ὧν μᾶς συνδέουσιν ἡ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ θρησκεία, ἡ γλῶσσα, τὰ ἔθνη καὶ ὁ πατριωτισμὸς ἐπόμενοι εἰς τὴν συνταγματικὴν νομοθεσίαν μας, ἥς χορῆσιν ποιῶσιν εἰς τὰ δικαστήριά των, καὶ εἰς τὴν παιδείαν, δι' ἣν ἐσύτησαν Γυμνάσιον, Παρθενωγεῖον, Ἑλληνικὰ καὶ Ἀλληλοδιδακτικὰ Σχολεῖα ὁμοίωμα ἢ μετὰ τῆς Ἑλλάδος, βυθίζουσι πρὸς τὴν πρόδόν των.

Καθὼς ἐκαστὸν ἔθνος καὶ ἐκάστη πόλις ἔχρουσι τὴν ἱστορίαν των οὕτω καὶ ἡ πολλὰ πολλάκις ὑποστῶσα δεινὰ νῆσος Σάμος ἔχει τὴν ἰδικήν της, περὶ ἣς ἐπιχειροῦμεν νὰ γράψωμεν ἀντὶ πολλῶν ὀλίγητα ἐν συνόψει, παραλείποντες τὴν πρό ταύτης τῆς ἐποχῆς ἐκτεταμένον ἱστορίαν της. Ἡ Σάμος, Φερχ, Ονοῖται καὶ Ἰακρία ἔχον πέσει εἰς τὴν ἐξουσίαν τῶν ἔδραν ἔχοντων τὴν Χίον Γενοσησίων Ἰουστινιανῶν κατὰ τὰ 1264, ὧν οἱ κάτοικοι μὴ δυνάμενοι νὰ ὑπερασπίζωνται αὐτὰς καὶ πρὸ πικρῶν ἡ εὐπορίας Σάμου ἀπὸ τὰς συνεχεῖς ἐπιδρομὰς τῶν τρομερῶν πειρασμῶν τῆς Μελίτης, Διόβρου, Σαβοῦς καὶ Σαρδηνίας ἡνωμένων πολλῶν καὶ μετὰ τῶν τρομερωτέρων τῆς Ἀρμενίας, οἵτινες ἀρπάζοντες πᾶν τὸ προστυχόν πρᾶγμα καὶ κυρίως ἀνθρώπους, ἐκράτουν τινὰς μὲν ἐξ αὐτῶν εἰς τὰς λιθουρίδας των πρὸς ἐνίσχυσίν των, τινὰς δὲ ἐπώλουν ὡς ἀνδράποδα εἰς πλοῖα ἀλλοθενῆ καὶ εἰς ἀποτάτους τόπους, ἐγκατέλειψαν τὴν γῆν τῆς γεννήσεώς των κατὰ προτροπὴν τῶν Μονάχων τῆς Χίου καὶ μετέβησαν οἱ πλεῖστοι παντικὴ εἰς τὴν Χίον, ὅπου ἐσχηματίσαν τὰ χωρία λεγόμενα Ἀγιον Γάλα, Καμπία, Σιδηροῦντα καὶ Πιτυὸν καὶ εἰς τὴν Μικρασίαν ὀλίγοι καὶ οὕτω κατὰ Pierre Belon καὶ d' O Dapper ἔμειναν ἔρημοι ἡ Σάμος κατὰ τὰ 1474 ἐπὶ 76 ὅλα ἔτη, ἐν ᾗ διέμειναν ὀλίγοι καλόγηροι μονάζοντες κατὰ τὸ Οὐλαϊόαστρον καὶ τὸ ὄρος Ἀζέζρον καὶ ὀλίγοι κεραμεῖς κατὰ τὴν Κολώναν, κατασκευάζοντες κεράμους ὑδρίας κλπ.

Κατὰ τὰ 1550 ἐδωρήθη ἡ Σάμος εἰς τὸν εἰς ἀντιπρὸς ἐπισκεφθέντα αὐτὴν ναύαρχον τοῦ ὀθωμανικοῦ στόλου Κιλίτς-Ἀλῆν-Πασᾶν ὑπὸ τοῦ Σουλτάν Σουλεῖμᾶν Β' τοῦ ἐπικαλουμένου Ἑλ-Κανουνῆ (μεγαλοπρεπὸς) διὰ χρυσοδόλου χατίου παρασχόντος αὐτῷ ἀπὸλυτον ἐξουσίαν καὶ πᾶσαν ἀπὸ μέρους τῆς Ὑψηλῆς Πύλης ὑπεράσπισιν καὶ εὐκολίας πρὸς τὸν συνοικισμὸν καὶ καλλιέργειαν τῆς νήσου. Τότε ὁ Κιλίτς-Ἀλῆς μετὰ τὴν κοινοποίησιν τοῦ χατίου μετὰ τῶν ἐπομένων προνομίων εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ Μικρασίαν, ἐπρεψέ μετὰ πλοῖα Χριστιανῶν καὶ ἰδίως τὸν ναυηγόν του (pilote) Ν. Σαρακίνην Πάτριον καὶ ἐφέλκεσε πρὸς συνοικισμὸν τῆς νήσου πολλοὺς ἀπογόνους τῶν ἐν Χίῳ Σαμίων, Λεσβίους, Εὐβοεῖς, Ἡπειρώτας, Πελοποννησίους καὶ νησιώτας, οἵτινες ἔδωκαν τὸ ὄνομα τῆς πατρίδος των εἰς τὰ χωρία, εἰς ἃ συνηθίσθησαν.

Τὰ προνόμια, κατὰ Stokhove καὶ d' O Dapper, ἃ ἐφέλκουν τοὺς τυραννουμένους εἰς τὰς πατρίδας των Ἑλλήνας διὰ νὰ ἀποικίσωσιν εἰς τὴν Σάμον, ἦταν

- Νὰ μὴν οἰκίτῃ πώποτε ὀθωμανὸς ἐπὶ τῆς νήσου.
- Νὰ ὦσιν οἱ νέοι οἰκισταὶ ἐλεύθεροι παντὸς φόρου ἐπὶ ἐπαετία.
- Νὰ ἦναι ἡ νῆσος ἐλευθέρη ἀπὸ τὰ βάρη καὶ φορολογίας τῶν κατὰ καιροὺς πασάδων.
- Νὰ κυβερνᾶται ὑπὸ χριστιανοῦ διοικητοῦ.
- Οἱ Ναύαρχοι τοῦ στόλου νὰ μὴν τὴν ἐπισκέπτωνται πώποτε καὶ
- Ὅσον μέρος γῆς ἤθελε καλλιερῆσαι ἕκαστος, νὰ γίνετα ἰδιοκτησία του.
- Ὁ Κιλίτς-Ἀλῆς-Πασᾶς ἔχων ἀπόλυτον ἐξουσίαν ἐπὶ τῆς Σάμου, πᾶντα διώρισε διοικητὴν Ἑλλήνα τὸν Ἰά-

κῶνον Βασιλικὸν Μαρκέτιον ὑπὸ τὸν τίτλον ἀεσπότην τῆς Σάμου ἐξαδελφον τοῦ Κυρίου τῆς Δωρίδος Ἰακώβου Διασσωρίνου, ὡς δηλοῦται ἐκ μιᾶς ἐπιστολῆς πρὸς τὸν Καθηγητὴν Μελέγχθωνα γραφείσης ὑπὸ τοῦ ἰδίου ἀεσπότου κατὰ τὰ 1555 καὶ σωζομένης ἥδη ἐν τῇ τουρκογραφίᾳ τοῦ Μαρτίνου Κρουσίου (Tourcograe-ciae Martini Crusio κλπ.)

Ἡ κυρίεσις τῆς Χίου ὑπὸ τοῦ Πιαλῆ-Πασᾶ ναυάρχου τοῦ ὀθωμανικοῦ στόλου, λαβοῦσα χώραν κατὰ τὰ 1566 ἀφ' ἐνός καὶ ἡ ἐνσηψασα ἐν Χίῳ λαοφύρος παύλως ἀφ' ἐτέρου ἡνάγκασε τοὺς ἐν αὐτῇ μέινοντας ἀπογόνους τῶν Σαμίων καὶ Χίους συνάμα νὰ καταφύγωσιν εἰς τὴν Σάμον, ὡς εἰς ἀσύλον καὶ ν' ἀποκατασταθῶσιν ἐν αὐτῇ διὰ παντός, ὅπου ἔκτισαν εἰς τιμὴν τῆς κατ' ἀρχὰς τοῦ 16' αἰῶνος νεωστὶ τότε ἀγιοσάτης Μαρωνῆς, ἣν μέχρι τοῦδε προσφέρουσιν οἱ Σάμιοι κατὰ χριστιανὸν ἰδιωτισμὸν ἁγίαν Βιζυράν, ἀντὶ ἁγίαν Κυράν.

Ἀποδιδῶν ὁ Κιλίτς-Ἀλῆς κατὰ τὰ 1586 (γεγραμ. 99), ὅστις ἐφρόντιζε μακροχρόνιον ἀεναίως περὶ τοῦ εἰρηαἰένου συνοικισμοῦ, ἀφίερσε τὴν νῆσον ὡς βυζυρ (α) εἰς τὸ ἐν Τόπ-χανᾶ τοῦ Γαλατᾶ τῆς Κωνσταντινουπόλεως Μέγα Τεμενοῦ (Βογιούκ-Τακμί), ὃ ἀπελάμβανε μέχρι τῶν 1820 τὰ ἐτήσια εἰσοδήματα τῆς νήσου συμποσόμενα κατὰ πρῶτον εἰς δέκα πέντε χιλιάδας γροσίων, μετέπειτα εἰς ἐξομότηκα χιλιάδας γροσίων ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ Σιζιούλ-Ἰσλαμ, ὅστις ἐφρόντιζε νὰ ἐξοδεύωνται τὰ χρήματα ταῦτα εἰς διατροφὴν τυφλῶν καὶ ἀναπήρων Τούρκων καὶ ἐκ τοῦ περισσεύματος τούτων ἰδρύθη μεγάλη καὶ κομψὴ κρήνη παρὰ τὴν πλατείαν τοῦ Τεμενοῦ τούτου, ὡς γράφουσιν εἰς τὰς περιηγήσεις των οἱ Tournefort Dallaway καὶ Dapper.

Ἡ νῆσος ἐκυβερνᾶτο πάντοτε κατὰ τὰ πρόνομια τοῦ Σουλεῖμᾶν Β'. μὴ δικτηρήντα, εἰμὴ δι' ὀλίγα ἔτη μετὰ τὴν ἀποδίωσιν τοῦ προσηγορευτοῦ Κιλίτς-Ἀλῆ ἀπὸ αὐτοχθονῶν Σαμίων, ἐξ ὧν ὁ τελευταῖος πρὸ ἐνός καὶ ἡμίσεως περὶ πέντε αἰῶνας ἐκαλεῖτο Χρισόδουλος παπᾶ Κωνσταντίνου, ὃς ὁ πύργος σῶζεται εἰς Βαθὺ, ὅστις ἐφρονεῖτο ὑπ' ἐναντίαν μερίδα, στασιασάτης κατὰ τὸν παρὰ τὴν Χώρα ἁγίον Κωνσταντίνον.

Μετὰ τὸν θάνατον τούτου ἐν ἀναρχίᾳ καὶ διχονοίᾳ διατελοῦντες οἱ ἀπὸ διάφορα μέρη τῆς Ἑλλάδος καὶ Μικρασίας ἀποκατασταθέντες ἐν Σαμῷ καὶ μετὰ βάρβαρον ἦδη ἀνταρξαμένους ἀνθρώπους, ἐπειδὴ δὲν ἠμύνοντο ἀπὸ φιλαρχίαν νὰ ἔχωσι κυβερνήτην Χριστιανὸν ἤτεσαν δι' ἀναφορὰς των καὶ ἐδέχθησαν παρὰ τῆς Ὑψηλῆς Πύλης Ἐπαρχον (Ἀγάν) καὶ Κριτὴν (Καδῆν) καὶ παρ' αὐτοῖς διωρίσθησαν ὑπὸ τοῦ Σουλτανοῦ λαοὺ δύο μεγάλοι Προεστῶτες καὶ μετὰ ταῦτα τέσσαρες, ἃς θεωροῦσι μετ' αὐτῶν τὰς ὑποθέσεις τοῦ λαοῦ, οἵτινες ἐτυράνουν διὰ τῆς αὐθαριστείας ἐμμέσως τοὺς συμπολίτας των, δικάζοντες, φυλακίζοντες καὶ ἐξερρίζοντες λαλοῦς τε καὶ ἐκκλησιαστικούς κατ' ἀρέσκειαν διὰ πλημελήματα, χωρὶς ποτὲ νὰ φροντίσωσι περὶ τῆς ἐκπαίδευσως τῆς νεολαίας, ἣ νὰ οἰκοδομήσωσι Σχολεῖον.

Ὁ Ἑνετὸς στόλος διευθυνόμενος ὑπὸ τοῦ Μωροζίνη μετὰ τὰς νίκας τὸν εἰς Πελοπόννησον καὶ Ἀθήνας ἐμφανισθεὶς εἰς τὴν Σάμον κατὰ τὰ 1690—1694 ἐπέβαλεν ἀναγκαστικῶς εἰς τοὺς κατοίκους αὐτῆς νὰ πληρώσωσιν ἐτήσιον φόρον ἀνὰ ὁκτὼ χιλιάδας ταλήρων, ὃν ἐπλήρωσαν ἐπὶ τινὰ ἔτη, ὡς ἐδηλοῦτο εἰς τὸν κώδικα τῆς νήσου, ὃν μετὰ τῶν χρυσοδούλων τῶν Σουλτάνων καὶ πολλῶν ἀρχαιοτήτων ἀφῆρσεν ἐκ τοῦ πύργου τοῦ μακαρίτου Δ. Λυκούργου ὁ ἐκ τῆς Ὑψηλῆς Πύλης ἀπεσταλμένος κατὰ τὰ 1834 Χαζάν-μπεης, ὃ διαβιβάζόμενος εἰς Κωνσταντινούπολιν συναπολώσθησαν μετὰ τοῦ πλοίου μετὰ τῆς Σάμου καὶ Τέω (Σιγατάκι).

Ὁ διαρκέσας ἐν ἱερῇ ἐπὶ 20 ἔτη πόλεμος μετὰ τῶν ὀθωμανῶν, Ἑνετῶν καὶ Ἑλλήνων κατὰ τὰ 1664 καὶ ἔξῃς ἡνάγκασε πολλοὺς Κρήτας νὰ μεταβῶσιν εἰς τὴν Σάμον, οἵτινες ἠύξησαν τὸν πληθυσμὸν της, ὅστις ἀνέβη εἰς 12,000 ἀτόμων κατὰ τὰ 1702, ὅτε ἐπισκέφθη τὴν νῆσον ὁ Tournefort καὶ ἐδιπλασιάσθησαν οἱ κάτοικοι ὑπὸ Πελοποννησίων, ὅτε κατὰ τὰ 1715 κατεκτήθη ἡ Πελοπόννησος ὑπὸ τῶν ὀθωμανῶν καὶ ἐτι μᾶλλον κατὰ τὰ 1769, ὅτε ἐπανέστησαν οἱ Πελοποννήσιοι καὶ εἰσέβαλον ἐν αὐτῇ, 50,000 Ἀλβανοὶ, οἱ δὲ ἀπόγονοι τῶν ἀποκατασταθέντων ἐν κώμας καὶ κωμύδρια τῆς νήσου φέρουσι μέχρι σήμερον τὸ ἐπίθετον Μωραῖται καὶ συνοικία εἰς Βαθὺ Μωραῖτικα καλεῖται, ἐνῶ ἥδη ἀναβαίνει ὁ ἀριθμὸς τῶν κατοίκων της εἰς 45,000 ἀτόμων.

Ἐπειδὴ ἡ τυραννία τῶν τότε προϋχόντων κατέστη ἀφόρητος, ὁ λαὸς ἐπανεστῆ κατ' αὐτῶν, κατὰ τὰ 1807 καὶ ἐνεκα τούτου ἐσχηματίσθησαν δύο κόμματα φέροντα

(α) Βακούρ λέγεται πᾶν πρᾶγμα, ὃν εἶναι ὠρισμένον δι' ἐκκλησιαστικὴν χρῆσιν.

τὴν ἐπωνυμίαν Καλλικάνταροι καὶ Κερμανιόλοι, ἐξ ὧν οἱ τελευταῖοι κατέτρεξαν μέχρι αἵματος τοὺς πρῶτους μέχρι τῶν 1821, ὅτε οἱ πολλοὶ συμμορφωθέντες μετὰ τοὺς φιλελευθέρους ἔμειναν εἰς τὴν νῆσον, οἱ δὲ λοιποὶ ἡναγκάσθησαν νὰ ἐγκαταλείψωσι τὴν πατρίδα των, ἐπανελθόντες οἱ ἐπιζήσαντες εἰς Σάμον ἐπὶ Καποδιστρίου καὶ ἐφεξῆς.

Ἀμα δὲ ἡ κατὰ τὰ 1821 ὑπὲρ ἐλευθερίας καὶ θρησκείας πολυένδοξος τοῦ Ἀρεως σαλπιγὲς ἤχησεν ἐν Ἑλλάδι, πάραυτὰ οἱ γενναῖοι Σάμιοι ἐπανεστήσαν καὶ ὑψώσαν τὴν σημαίαν τῆς ἐλευθερίας, ἀποδιώξαντες τὸν Ἀγάν καὶ Καδῆν μετὰ τοὺς φύλακὰς των καὶ ταῦτοχρόνως διώρισαν Ἀρχηγὸν τὸν ἐπὶ τινὰ ἔτη ἐξόριστον εἰς τὸν Ἀθῶνα καὶ τὸν ἐκ Σμύρνης τότε νεωστὶ ἐλθόντα εἰς Σάμον πατριώτην των Γεωργίον Παπλωματᾶν μετονομασθέντα Λογοθέτην Λυκούργον, ὅστις διωργάνισε στρατὸν μετὰ χιλιάρχους ἐκατοντάρχους κλπ., διώρισε τρεῖς γενικούς ἐφόρους καὶ μερικοὺς εἰς ὅλας τὰς κώμας καὶ κωμύδρια καὶ ἀνέστη διὰ τοῦ στρατοῦ εἰς τὰς κατὰ Ἰούλιον τοῦ ἰδίου ἔτους ἐφορμήσεις τῶν ὀθωμανῶν, διοικῶν τὴν νῆσον. Μετὰ ἐν καὶ ἡμισυ ἔτος ἀντικατέστησεν αὐτὸν ὁ ὑπὸ τῆς προσωρινῆς διοικήσεως διωρισθεὶς Κυριακὸς Μώρελης ἐκ Σμύρνης ἔπαρχος τῆς Σάμου καὶ ἐπειδὴ ὁ Λυκούργος δυσχερεστήθη διὰ τὸν διωρισμὸν τούτου, ἀπὸ ζήλου τὴν ἐσχματίσεν ἀντιπολίτευσιν κατὰ τοῦ ἐπαρχοῦ καὶ παρώξυνε τὸν ἐν Πλατάνῳ ἐμφύλιον πόλεμον εἰς ὃν ἐφρονεῖτο μετὰ τῶν ἄλλων Σαμίων καὶ ὁ ὑπερασπιζόμενος αὐτὸν χιλιάρχος τοῦ Ἑμμανουὴλ Μελαχρινὸς μετὰ τοῦ υἱοῦ του Ἰωάννου καὶ οὕτω ἀποσυρθέντος ἐκ τῆς Σάμου τοῦ Μώρελη, ἀνέλαβεν ὁ Λυκούργος τὴν ἐξουσίαν καὶ ἐδιοικε τὴν νῆσον μέχρι τῆς ἐλεύσεως τοῦ Κυβερνήτου Καποδιστρίου.

Κατὰ τὰ 1821, 1824 καὶ 1826 ὁ ὀθωμανικὸς στόλος ἐνεφανίσθη εἰς τὰς θαλάσσας τῆς νήσου ἐπὶ σκοπῷ νὰ τὴν καθυποτάξῃ ἀλλ' ἀπεκρούσθη πολλῶν καὶ ὑπὸ τοῦ προλαμβάνοντος αὐτὸν Ἑλληνικοῦ στόλου διευθυνόμενος κατὰ μοίρας ἀπὸ τῶν Τουπαζίων Σακτούρη, Ἀνδρουτσῶν καὶ Ἀποστόλων, οὓς οἱ ἀνδρεῖται καὶ ἀτρέλαιτοι πυροπολίστα, Δ. Παπανικολᾶς, Κ. Κανάρης, Δ. Ῥαφαηλὸς καὶ Γ. Βατικιώτης ἐπυρπόλισαν ἐν μονόκροτον (frigate) ἓνα δρόμονα (Corvette) καὶ ἓνα πάρον, (Briq) βυθίσαντες σὺν τούτοις καὶ ἀρχιτὰ φορητὰ πλοῖα ὀθωμανικὰ μετὰ 4000 περίπου ὀθωμανῶν διαβιβασθέντων διὰ τῶν κελύφων τῆς θαλάσσης εἰς τὸν ἄδην. Οἱ δὲ γενναῖοι Σάμιοι ἔχοντες ἐπὶ κεφαλῇ τὸν Στρατάρτην Γεωργιάδην δὲν ἄφησαν τοὺς δ' ἀποδῶσαν προτεγγίσαντας τὴν νῆσον των μετὰ 36 λέμβους καὶ ἓνα μαρτίγον Τούρκους νὰ προχωρήσωσιν εἰς τὴν νῆσον των, φρονέοντες αὐτοὺς 800 περίπου ὄντας διὰ πυροβόλων καὶ ἐκ τοῦ συστάδην διὰ τῆς σπάθης.

Μετὰ τὴν ἔλευσιν τοῦ ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει Ἰω. Καποδιστρίου ἐδιωρίθη ἑκτακτος ἐπίτροπος τῶν Ἀνατολικῶν Σποράδων ὁ Ἰω. Κωλέττης καὶ Λοικητὴς τῆς Σάμου ὁ Δ. Χρηστίδης, οἵτινες συστάσαντες ἐν Σαμῷ Δημογεροντίαν, πρωτοκλήτην Δικαστήριον, Εἰρηνοδικεῖαν, Ἑλληνικὰ καὶ Ἀλληλοδιδακτικὰ Σχολεῖα, ἄφησαν εἰς τὴν νῆσον εὐαρέστους ἀναμνητεῖς, ὃς δὲ Λυκούργος διὰ νὰ μὴν ἀντιπράττῃ ἐξελέχθη μέλος τοῦ ἐν Αἰγίνῃ Πανελληνίου καὶ οἱ Σάμιοι ἤρξαντο ν' ἀναλαμβάνωσι διὰ τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς ναυτιλίας καὶ νὰ κάμωσι διὰ τῆς δραστηριότητός των καὶ τιμιότητός των ἐντὸς τριῶν δεκαετηρίδων γιγαντιαίας πλούτου. Τὰ μεγάλα πλοῖα τῶν ἀριθμούμενα σήμερον εἰς πενήντα πέντε, τὰ δὲ μικρὰ εἰς ἑκατὸν ἑξήκοντα περίπου διαπλέουσι τὴν Μεσόγειον θάλασσαν καὶ τὸν Εὐξείνιον Πόντον, καὶ τὰ μεγάλα ἐξέρχονται πολλῶν πέραν τῶν Πρακλείων στηλῶν, ἐπισκεπτόμενα πολλοὺς λιμένας τῆς Ἀγγλίας καὶ Ἰρλανδίας, ἐνίοτε δὲ καὶ διὰ τῆς Βαλτικῆς θαλάσσης λιμένας τῆς Ρωσσίας.

Διὰ τοῦ ἀπὸ 20 φεβρουαρίου 1830 ὑπομνήματος τῶν τριῶν συμμάχων Δυνάμεων ἔμεινεν ἡ Σάμος ἐκτὸς τῶν ὁρίων τῆς Ἑλλάδος παραχωρηθεῖσα εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Σουλτάν Μαχμούτ καὶ τῶν διαδόχων του μετὰ τὸ πρόνομιον τοῦ νὰ τὴν κυβερνᾷ ἡγευὼν χριστιανός, πλὴν νὰ πληρῶνῃ ἡ νῆσος φόρον εἰς τὴν Ὑψηλὴν Πύλιν ἐκ 400,000 γροσίων = 100,000 δραχμῶν πρὸς ἀντάλλαγμα τῶν ἐν Εὐβοίᾳ καὶ Ἀττικῇ Τουρκικῶν κτημάτων καὶ κατὰ συνέπειαν τούτου ἀπέσυρεν ὁ Καποδιστρίης ἐκ τῆς νήσου τὴν Ἑλληνικὴν Διοίκησιν πρὸς μεγίστην τοῦ Σουλτανοῦ λαοῦ δυσἀρέσκειαν.

Οἱ Σάμιοι ἀπωλέσαντες πάσας τὰς περὶ τῆς μετὰ τῶν δημοδόρων Ἑλλήνων ἐνώσεως τῶν ἐλπίδας καὶ μὴν ἔχοντες οὐδὲν ὑπὸ οὐδεμιᾶς δυνάμεως ὑποστήριγμα πρὸς ἀντίστασιν, συνεκάλεσαν Γενικὴν Συνέλευσιν καὶ διώρισαν κατὰ Ἰούλιον 1830 τὸν προκατεγγεῖντα ἐκ τῆς ἐκτάκτου ἐπιτροπείας τῆς Μεσσηνίας καὶ μεταβάντα εἰς Σάμον Δ.

Δημοῦργον διευθυντὴν τῆς Σχολῆς, ὅστις ἐκυβέρνησεν αὐ-
τὴν μέχρι τῶν 1834, ὅτε μετὰνίστασθε μετὰ πολλῶν
Σχιμίων εἰς τὴν Εὐβοίαν ἐγκαταλειψάντων τ' ἀγαθὰ των
καὶ ἀπομόνην τὴν πρὸς τὴν ἐλευθερίαν ἀγάπην ὁρμωμένους.

Διωρισθείς κατὰ τὰ 1834 παρὰ τῆς Ὑψηλῆς Πύλης ἡγεμὼν αὐτῇ· ὁ Στέφανος Βογορίδης, ἀντεπροσωπεύθη ἐπὶ δεκαπενταετία ὑπὲρ τοῦ Μουσούρου, Φωτιάδου, Κροκίδου, Γιουδανάκη, Λουκάκη, Ἰω. Βογορίδου, Σεμελά καὶ Κρηστιδίου, οἵτινες εἶχον τὴν ἱκανότητα, ἵτω καὶ ἐντολὴν νὰ καταδιώκωσι τοὺς λογίους Σχμῖους, νὰ παρεμβάλωσι τὰ Σχολεῖα καὶ νὰ διακρίνωσι τοὺς πονήτας εἰς κόμματα διὰ τοὺς σκοποὺς των. Ὁ τοιοῦτος εἶλος τρόπος τοῦ κυβερνᾶν ὑπῆρξεν ἡ κυρία αἰτία τοῦ νὰ μισῶσιν οἱ Σχμῖοι αὐτοὺς καὶ τὸν ἐντολὴν των Βογορίδην καὶ νὰ στασιάζωσι τρεῖς κατὰ τὰ 1835, 1841 καὶ 1849, καθ' ἃ, τὰ τελευταῖα δηλ. ὁ αὐτοκράτωρ Ἀβδουλ Μεσιδ Χάν θεωρήτας δίκαια τὰ παράπονά των ἔπαισε τῇ προτροπῇ των πρέσβεων των προστατιδίων δυνάμεων τὸν Βογορίδην καὶ ἀντ' αὐτοῦ διώρισεν ἡγεμόνα τῆς νήσου τὸν Α. Καλλιμάχην παραιτηθέντα συντόμως, ἀπὸ προηγουμένης ἐπεμφθε τοπικηρητῆς του τὸν Ἀδαμκυντιδὴν, ὃ δὲν ἐδέχθηται οἱ Σχμῖοι, εἴτα τὸν Κωνσταντῖνον ἑγκαταστήντα δι' ἐνόπλου δυνάμεως κατὰ Φεβρουάριον 1850, καθ' ὃν συνεκροτήθη αἰματηρὰ μάχη μεταξύ Ὀθωμανῶν καὶ Σχμῶν εἰς Βαθὺ, οὗ τὰς οἰκίας καὶ ναοὺς ἐπόλησαν οἱ Τούρκοι, μετέπειτα δὲ συλλήψαι, φυλακίσαις ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Τόπ Χανῶ, ἐξορίσαι καὶ βίαιος θάνατος πολλῶν εὐπατριδῶν Σχμῶν ἐπῆλθεν.

Τούτων διεδέχθη κατὰ τὰ 1853 ὁ Ἰωάννης Γαλίας, ὅστις διὰ τῆς δραστηριότητός του ἐκαθάρισε τὴν νῆτον ἀπὸ τοῦ ληστοπειρατικῆς, τῇ συμπράξει τῆς βουλῆς, διετήρησε τὰ ὑπάρχοντα Σχολεῖα (α) ἃ δὲν ἡγάπη καὶ τὸ Δικαστήριον, ἐπέσθισεν Ἐρεττεῖον ὃ εἶτα κατήργησε καὶ ἐξ Κιρηνουδικῆς, ἔκχμεν ἀνασκευὴν εἰς τὸ Ἡραῖον, εἰς ὃ ἀνεκαλύφθησαν ὀλίγα λείψανα ἀρχαῖα καὶ ἐπιγραφὰς, περὶ ὧν ἐμνημόνευσεν ὁ συμπολίτης μας Κύριος Κρητικίδης (β) εἰς τὴν ἐν τῇ Νεῇ Πανδώρα ἐκδοθεῖσαν προγραμματικὴν, περὶ τῶν ἐν Σάμῳ Ἀρχαίων Ναῶν. Κατὰ τὰ 1856 ἀνεδείχθη Ἡγεμὸν ὁ Κύριος Γαλίας, ὃν διεδέχθη τὸ παρελθὸν ἔτος ὁ Μιλτιάδης Ἀριστάρχης ὑπὸ τὸν τίτλον « Κυβερνήτης τῆς Ἡγεμονίας Σάμου. »

Ἡ βουλὴ τῶν Σαμίων συγκατεμένη ἐξ ἀνδρῶν νοταμένων
καὶ φιλομούσων τῶν Κυρίων Ἰωάννου Πευκιᾶδου, Ι. Στε-
φανίδου, Δ. Ευλάρχ καὶ Γ. Μπεινογλίδου, τῇ συνελεύσει
τοῦ Κυβερνήτου, ἐσύστησαν τὸ ἐν Βαθεὶ Πυθαγόρειον
Γυμνάσιον διευθυνόμενον ὑπὸ τοῦ εὐπαιδέστου Π. Οἰκο-
νόμου, τέσσαρχ Ἑλληνικὰ καὶ ἄλλα τότε Ἀλληλοδι-
κτικὰ Σχολεῖα, τὸ πρῶτον πρὶ τριῶν ἐτῶν Ἐφετείον, δύο
βιβλιοθήκαι ἐν Βαθεὶ καὶ ἐν Νεοκαρλοφωσίῳ, αἵτινες ο-
σημέραι πλουτίζονται ὑπὸ συγγερματίων καὶ Ἀρχαιολο-
γικῶν Μουσείων διὰ τῆς ἐξῆς διατάξεως, ἣν καταχωροῦμεν
ἐνταῦθα, τιμῶσαν μεγάλως καὶ τοὺς Σαμίους πληρεξου-
σίους τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως καὶ τὸν Κυβερνήτην τῇ
νῆσῳ.

ΔΙΑΤΑΞΙΣ ΟΓ'.

N O M O Σ

Περὶ συστάσεως Μουσείου τῶν Ἀρχαιοτήτων.

ΗΜΕΙΣ ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΑΡΙΣΤΑΡΧΗΣ
ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΗΓΕΜΟΝΙΑΣ ΣΑΜΟΥ

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὴν ἐν τῇ Ζ'. Συνεδριάσει τὴν
Α'. Γενικῆς Συνελεύσεως τοῦ 1859 ἀπόφασιν αὐτῆς
περὶ συστάσεως Μουσείου, ὑποβληθεῖσαν Ἡμῖν ὑπὸ
τοῦ Προέδρου.

Θεωροῦντες ὅτι αἱ ἐντολὲς τῆς ἡγεμονίας ἀνακιν
λυπτοῦμαι Ἀρχαϊστῆτες παρὰ βέλπτοται ἐνθ
κἀκείθεν, καὶ διαφθεύονται ἕνεκα τῆς περὶ τὴν ἀξ

(α) Ἡ κυρία Ἀλεξάνδρα Γκίκα ἐσύνησε κατὰ τὰ 185
ἐν Παρθεναγωγεῖον εἰς λιμένα Βαθέος, ὃ ἐτήρησε δι' ἰδι-
ας δαπάνης μέχρι τῆς ἀπὸ Σάμον κατὰ τὰς ἀρχαίας το-
πλῆς λήγοντος ἔτους ἀπελευθερώσεως τῆς, ἀφῆλσεν εἰς τὴν
νῆσον εὐαρέστους ἀναμνήσεις.

(β) Οὗτος ὁ ποτὲ διδάσκαλός μας, παρ' οὗ ἐλάβαιμε
πολλὰ· διὰ τὸ ἄβρον μας τοῦτο πληροφορίας, γνωρίζο-
μεν, ὅτι ἐξέτασας μετ' ἐπιστάσις τὰ πάτρια, συνέγρα-
ψεν Ἀρχαιολογίαν καὶ Τοπογραφίαν τῆς Σάμου, ὃν προ-
τρέπομεν νὰ τὴν δώσῃ εἰς τύπον πρὸς τιμὴν τῆς ἀκμα-
σῆς τοῦ Χριστοῦ καὶ πολλὰ παθούσης μετὰ Χριστὸν
μέχρι τῶν ἡμερῶν μας Σάμου.

ἀρ αὐτῶν ἀγροίας τῶν ἀνευρισκόντων αὐτάς, καὶ θέ-
 λοντες τὰ διατηρηθῶσις ἐς τὸ ἐξῆς τὰ ἔργα ταῦτα
 τῆς καλλιτεχνίας τῶν προγόνων τοῦ Σαμικοῦ λαοῦ,
 διὰ σέβας πρὸς τὴν Ἀρχαϊότητα,

Ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν

Ἄρθρ. Α'. Συνίσταται Μουσεῖον ἐντὸς τῆς κατὰ τὴν Κωμόπολιν Χώρας Διοικητικῆς οἰκίας, ἐν ᾗ θέλουρ ἐναποτεθῇ καὶ φυλάττεσθαι αἱ εἰς τὴν κατο-
χὴν τοῦ δημοσίου ὑπάρχουσαι Ἀρχαιοτάτες, καὶ ὅσαι προσκτηθῶσι παρ' αὐτοῦ ἐκ τῶν ἀνευρισχομένων ἐντὸς τῆς Ἡγεμονίας, καὶ ἀλλοχού.

* Ἀρθρ. Β'. Ὅλοι αἱ ἐπὶ τῆς Ἡγεμονίας εὐρι-
σκόμεναι Ἀρχαιότητες, οἷον, ἀγάλματα, ἀνάγλυφα
παντὸς εἶδους, ἐπιγραφαί, τμήματα ἀκροτηριασμένων
ἀγαλμάτων, ἀναγλύφων καὶ τῶν τοιούτων, καὶ ἐν
γένη πᾶν ἔργον τῆς γλυπτικῆς, ὁμοίως, ἀγγεῖα,
ὄπλα, κοσμήματα, καὶ ἄλλα μετὰλλια ἢ πῆλιρα
σκεύη, τὰ ὅποια δὲν ἀνοίκουσιν εἰς τὴν κυριότητά τι-
νος, θέλουρ συλλεχθῇ ὑπὸ τοῦ δημοσίου, καὶ ἐναποτε-
θῇ εἰς τὸ Μουσεῖον.

Ἄρ. ρ. Γ'. Πᾶς ὅστις ἀπαρτήσῃ Ἀρχαιότητας, ἢ
πληροφορηθῇ ὅτι εὐρίσκονται εἰς τι μέρος τῆς Ἑγ-
μορίας τοιαῦται, ὀφείλει καὶ εἰδοποιῆ περὶ τούτου ἀμέσως
τὸν ἀρχιδιδιοῦ Ἀθημαρχον, οὗτος δὲ Ἡμᾶς, διὰ καὶ λαμ-
βάνηται ἡ προσήκουσα φρονεῖς περὶ τῆς μετακομίσεως
αὐτῶν εἰς τὸ Μουσεῖον.

"Αρθρ. Δ'. Οἱ ἰδιῶται κάτοχοι τῶν τοιούτων Ἀρ-
χαιοτήτων ὑποχρεοῦνται, ἢ ῥὰ τὰς μεταφέρωσιν εἰς
τὰς οἰκίας των, ἢ ἄλλο ἀσφαλὲς μέρος, ἢ ῥὰ τὰς πα-
ραδώσωσιν εἰς τὸ δημόσιον διὰ ῥὰ ἐραποτεθῶσιν εἰς
τὸ Μουσεῖον.

Ἄρθρ Ε'. Αἱ εἰς τὸ Μουσεῖον ἐναποτεθεισόμεναι Ἀρχαιοτάτες, θέλουσιν ἀριθμηθῇ καὶ καταγραφῇ εἰς τριπλοῦν κατὰ λόγον ὑπογεγραμμένον ὑπὸ τῆς Βουλῆς, καὶ τοῦ ἐπιτετραμμένου τῇρ φύλαξιν αὐτῶν, εἰς δὲ τῶν καταλόγων τούτων θέλει μένει εἰς χεῖρας αὐτοῦ, εἰς εἰς τὸ Ἀρχεῖον τοῦ Ἡμετέρου Ἡγεμονικοῦ Γραφείου, καὶ ὁ τρίτος εἰς τὸ Ἀρχεῖον τῆς Βουλῆς. Θέλει σηματοῦται ἐν τοῖς καταλόγοις ὁ αὐξων ἀριθμὸς, τὸ εἶδος τῆς ἀρχαιοτάτος, ἂν ἦται σῶα ἢ ἀκροτηριασμένη, καὶ κατὰ ποῖον μέρος αὐτῆς, ὁ τόπος καὶ ἡ θῆσις εἰς ἣν εὐρέθη κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον θέλουσιν καταγράφεσθαι ἐν τοῖς ἰδίοις καταλόγοις καὶ αἱ μετὰ ταῦτα ὑπὸ τοῦ Δημοσίου προσκτώμεναι Ἀρχαιοτάτες.

Ἀρθρ. ΣΤ'. Ἡ φύλαξις τῶν Ἀρχαιοτήτων ἐμ-
πιστεύεται εἰς ἄνδρα ἐκ τῶν εὐπόληπτότερων κα-
φιλομουστέρων Σαμίων, ὅστις ὅμως θέλει δώσει
ἐγγύησιν δέκα χιλιάδων γροσίων, διὰ τ' ἀποζημιο-
τῶ ἀνημόσιον ἐν περιπτώσει ὑπαιτίου ἢ ἐξ ἀμελείας
βλάβης αὐτῶν, ἢ υπεξαίρεσως.

Αρθρ. Ζ'. Ὁ διορισμὸς τοῦ φύλακος τῶν Ἀρ-
χαιοτήτων εἶναι τιμητικὸς, ἐπομένως ὁ φύλαξ δὲ
λαμβάνει μισθόν.

Ἀρθρ. Η'. Ἡ ἐπίσκεψις τοῦ Μουσείου εἶνα
ἐλεγχθεῖρα εἰς πάντας, ὅθεν ὀφείλει ὁ ἐπιτετραμμένο
τῇρ γόλαξιν τῶν Ἀρχαιοτήτων ἅμα ζητηθῆν ὑπότιτος
να τὸν ὁδηγῇ εἰς τὸ Μουσεῖον, καὶ τῷ ἐπιδεικνύ
αὐτάς.

Ὁ παρὼν Νόμος ἐμβαίνει εἰς ἐνέργειαν ἀπὸ τῆς
ἡμέρας τῆς δημοσιεύσεώς του. Θέλει δὲ δημοσιεῖσθαι
παρὰ τοῦ Ἡμετέρου Ἡγεμονικοῦ Γραφείου καὶ ἐκ
τελεσθῇ προσηκόντως.

Ἐγένετο καὶ ἐξεδόθη ἐν Αἰμ. Βαθέως, τῇ 20
Αὐγούστου 1859.

(Τ. Σ.) Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ
Μ. ΑΡΙΣΤΑΡΧΗΣ.

Συγχάριζομεν ὅθεν τοὺς ἀδελφούς μας Σχμίου, οὐ
κκηκὴ μοῖρα ἀπεχώρησεν ἀπὸ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος,
διὰ τὰς προόδους των εἰς τὸ ἐμπόριον, ναυτικὸν καὶ ἐκ-
παίδευσιν τῆς νεολαίας των, εὐχόμενοι αὐτοῖς ἐγκαρδίως
πάντα τὰ ἀρεστὰ τῷ Θεῷ καὶ τοῖς ἀνθρώποις.

Α φ ὀ ξ ε ι ς. — Ἐφθασεν ἐξ Ἀθηνῶν ὁ ἐνταυθα ἐμποροδίκης καὶ ὁ τοῦ Κακουργοδικείου τῶν Ἀθηνῶν ἐνορκος Κύριος Δημήτριος Κητσούφρης — Ὁ Θ. Τόμπρας, διτις Κύριος ὠσσε νὰ μᾶς φέρῃ τὴν περὶ συστάσεως τοῦ κατὼρ-ροποιείου τοῦ Κυρίου Ι. Χρυσοῦ ἄδειαν τῆς ἀλευ-νήσεως. — Ὁ φοιτητὴς τῆς ἱστορικῆς ἐν Παιδαίῳ, Α. Τόμπρας, δστις διέκοψε τὰς σπουδὰς του ἕνεκα τῆς πα-σχούσης ὑγείας του, εἰς ὃν εὐχόμεθα ἐκ καρδίας τελείαν ἀνάρρωσιν.

Ἐν Ἐρμουπόλει Σύρου, 15 Νοεμβρίου 1859.

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ

Τοῦ ποιήματος « ὁ Μακρυγιάννης ».

Ἰδὲ τὸν ὑπερήφανον υἱὸν τῆς Ἰταλίας·
 Ποῦ φέρει τὸ γενναῖον του καὶ τρομερὸν του βῆμα;
 Τὴν θύραν κρῦβει μόνος του αὐστριακῆς οἰκίας.
 Ω, τρέμω μὴ τῆς τόλμης του ὁ ἥρως γίνη θύμα!
 — Ἀ Τεῖς; ν — Ἐγὼ, ἀνοιξατε. .. κίσαρχεται καὶ βρέμων.
 — Ὁ Γαριβάλδης εἰμ'. ἐγὼ, ὁ κἀκιστὸς σας δαίμων!

α Εἰς θ' ἅπαντες αἰχμάλωτοι, ἀκολουθήσατέ μοι! »
Τοῖς λέγει, κ' ἐξερχόμενος κατόπιν του μὲ σβάς
ἀκολουθοῦσιν οἱ ἐχθροὶ καὶ πᾶς τις τούτων τρέμει,
δὲν ἔχει νοῦν, τὸ αἷμα του ἐπῆγετο στὰς φλέβας.
— Ὁ ἥρωὺς πόλιν καὶ στρατοῦς ἀναιμωτὶ δαμάζει,
— Εἰν εὐγενεῖς, δὲν τυραννεῖ, δὲν ἀγαπᾷ νὰ σφάζῃ.

Βρονταὶ φρικταὶ ἀκούονται, ἡ γῆ καταδονεῖται,
Ὁρᾷ τὰς φλόγας τοῦ πυρὸς ὅποσον ἀνυψοῦνται;
Εἰς Σολομῶν, ὦ, θεέ! τί ἄρα νὰ ποιῇται;
Ἡραίστια ἐκκρήννυνται ἢ ἀλλήλοκτυποῦνται
Τιτᾶνες καὶ σαλεύεται τὸ σύμπαν ἤδη οὕτω;
Περίγραψον ὦ πότνια, παρκαλῶ καὶ τοῦτο.

Πυρὸς ἀγρίου καὶ καπνοῦ πεπυκνωμένου κράμμα
καλύπτει τὰ στρατόπεδα, οὐδὲν τι κατορθῆται
παρὰ Ζουάδοι πίπτοντες καταπρηγείς καὶ ἅμα
ὑπὲρ ἐκείνους χεῖμαρρος πυρὸς εκτελευτᾶται
ἑστῶτες ὥσπερ ἄγγελοι ἐπὶ τῶν Τηλεβόλων
τῶν ἐχθρικῶν καὶ θραύοντες τὰς κόρας τῶν διαβόλων—

Ἀθάνατοι, ἀτρέματοι Ζουάβοι τῆς Γαλλίης,
ὦ αἱ τοὶ, τοὺς κεραυνοὺς δὲν βλέπετε διόλου,
Ἀλλ' ἐπὶ τούτους ῥίπτεσθε καὶ φέρετε μυριάς
Πληγὰς κατὰ τοῦ Ἄρχον ὅς τοῦ ἔδου διαδόλου
Τοῦ κατατρώγοντος ψυχὰς καὶ σάρκας ἀνθρωπίνους
Τοῦ τερπομένου εἰς φρικτοὺς καὶ ἀενάχους θρήνους...

Ω Ναπολέων χαίρε μοι! Τὸν Μέγαν Ἐωσφύρον
Μὴ, μὴ ἀφίσσας ἐπὶ γῆς Ἴὸν τῆς τυραννίας
Νὰ χύσῃ, ἀλλ' ἠνάγκασον εἰς μέγαν οὗτος χῶρον
Ἐντὸς τοῦ ἄδου νὰ στραφῇ, καὶ τῆς ἐλευθερίας
Τὸν σπῶρον ῥίψον ἐπ' αὐτῆς τῆς εἰλῆς Ἰταλίας
Νὰ δοξασθῇς μεγάλυμε, ὡς δεύτερος Μεσσίας!!—

"Ω, ναι, καὶ τῆς Ἀνατολῆς τὸ δένδρον τὸ δυσῶδες
 Τὸ καταθλίβον ἄπειρα ἐλευθερίας ἄθνη
 Κατάκομψον καὶ εἰς τὸ πῦρ ἐκεῖνο τὸ λυσῶδες
 Ἐπὶ ῥίψον νὰ τερωθῇ, καὶ ὅπερ ἐμαράνθη
 Ἐλευθερίας, πότισον μὲ δρόσον οὐρανίαν
 Νὰ σὲ δοῶσῃ ἄλκιμε, ὡς δεῦτερον Μεσσίαν !!

Ἐν Ἐρμουπόλει τῇ 6 Νοεμβρίου 1859.

Φ. ΠΑΠΑΛΗΜΝΤΡΟΠΟΥΛΟΣ.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Ὅτι, ὁ Κύριος Δημήτριος Π. Κανελλόπουλος, ἦλθεν ἐνταῦθα καὶ ἤρχισε τὰς φωτογραφικὰς του ἐργασίας. Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ κάμωσι τὴν εἰκόνα των εἰς μετρίαν τιμὴν, ἄς διεφθунθῶσιν εἰς τὴν οἰκίαν του εὐρισκομένην εἰς τὴν ὁδὸν Πανσιλύπου. Ἀριθ. 1,700 πλησίον τοῦ ἐκπαιδευτηρίου τοῦ Κ. Ν. Πετρῶ· ἐργάζεται ἀπὸ τὴν 9ην. ὥραν Π. Μ. μέχρι τὴν 3ην. Μ. Μ.

Τὰς ἐπιλοίπους ὥρας εὐρίσκεται εἰς τὸ ξενόδο-
χεῖον « ἡ Ὁραία Ἑλλάς ».

Ὁ Ἐκδότης Ν. ΒΑΡΒΑΡΕΣΟΣ.

ΤΥΠΟΙΣ Ν. ΒΑΡΒΑΡΕΣΟΥ.

(Ἔπεται Δικαστικὸν Παράρτημα.)